Dan 1, 24. ožujka 2013.

Još sam slaba od puta. Za sada dobro funkcioniramo domaćin i ja.
Uspjela sam stupiti u kontakt s dijelom preživjelih.
Još ne znam što je s E'garom i tatom... Nadam se da su preživjeli napad.

Dan 2, 25. ožujka 2013.

Od obitelji ni traga ni glasa. Jedva sam uspjela uvjeriti domaćina da mi vjeruje.
Sutra je dan kad ću napokon sresti svoje Amane!

Dan 6, 29. ožujka 2013.

Susret sa mojim Amanima mi je dao nadu da ćemo se uspjeti izvući sa Zemlje. Tijekom našeg susreta se pojavio izvjesni Matija kojeg naši domaćini poznaju. Svi se nadamo da se radilo o potpuno slučajnom susretu i da nismo naišli na Kalesta. Pretpostavljam da su i Kalesti uzeli tijela koja su i našim domaćinima poznata.
Sljedeće o čemu već par dana razmišljam je A'linor. Zadnje čega se sjećam jest jedan drevni Kalest koji me promatrao prije nego sam prošla kroz portal. Pomalo me podsjetio na A'linora. Podijelila sam to i sa ostatkom Amana nakon čega mi je Li'naris rekao da mu se čini da je vidio A'linora kako ide za mnom u trenutku kad sam se odvojila od moje obitelji i O'ronisa. Ako je to bio on, zašto mi se nije javio?
Još uvijek ne znam što se dogodilo s E'garom i tatom, a mreže koje smo postavljali su jedna po jedna uništene.

Dan 8, 31. ožujka 2013.
Vijest o udarnom valu u magiji me prilično potresla. Sto teorija mi se mota po glavi.
Koliko bi samo stvari bile lakše da ne moram koristiti tijelo moje domaćinke. Ona se morala brinuti za mladunčad i nije stigla otići do lokacija za prikupljanje mane.
Sutra je novi dan i bez obzira na sve puna sam nade! Duboko vjerujem da ćemo uspjeti nadići sve probleme koji su nas zadeseli i onda na Korifaxu i sada na Zemlji.

Dan 12, 04. travnja 2013.

U ovih nekoliko dana puno se toga dogodilo.
Uspjela sam pronaći Kaleste preko google+. Nisu se tako dobro sakrili kao što smo mislili. Pokušavali smo skupljati čim više mane, ali su Kalesti nekako uvijek bili korak, dva ispred nas. Zahvaljujući kontaktu Kalesti Sila - mislim da je to njihova verzija našeg Eliona - uspjeli smo stupiti u vezu s njima nakon što su nam odaslali poruku o podjeli mana točki (njima periferija, nama centar). U utorak smo odlučili napraviti zasjedu kraj "Amebe" (Kotač vremena). Čekali smo cijelu večer - O'ronis, A'lana, I'yani i ja - u autu na nasipu i dogovarali se o tome što i kako kad Kalesti stignu. No, kako se život na ovom planetu vodi zakonom nekog Murphyja, došli su

točno u trenutku kad je O'ronis odlučio preparkirati auto. Došli su u dva auta i okrenuli se isti tren kad su nas ugledali. Netko se zaderao *za njima* i O'ronis je dao po gasu. Jurili smo za njima dok se nisu razdvojili. Misleći da se jedan auto vraća do "Amebe", krenuli smo natrag na nasip. Ali, tamo nije bilo Kalesta. Čekali smo neki znak od Eliona, ali komunikacijski uređaji nisu radili cijelu večer pa smo sutradan ostali zatečeni kad smo vidjeli da su Kalesti postavili mreže u centru. Točnije Arheološki muzej, Kralj Tomislav i Zdenac života. Malo prije ponoći smo došli u zapadni dio grada do točke Ranjenik kako bismo postavili mrežu. Šuljali smo se kraj edukacijske ustanove kad smo najednom začuli glasove. Bili smo sigurni da su to Oni i da nas očekuju. Isprepadani, odlučili smo hrabro zakoračiti ispred njih i krenuti prema Ranjeniku, ali napravivši to uvidjeli smo da se radi tek o sportašima koji su izlazili iz ustanove. Mrežu smo postavili u zadnji tren i tijela punih adrenalina krenuli domovima kako bi se naši domaćini regenerirali.

I tako je počeo taj dugoočekivani susret s Kalestima.

El'tar je preuzeo ulogu glasnika između dviju grupa. Nažalost neke njegove akcije se nisu svidjele ostalim Amanima, ali radimo na rješavanju tog problema. Zaista nema smisla da se otuđujemo jedni od drugih. Ne bih to podnijela. Radije bih da sam nestala u magičnoj oluji na Korifaxu, nego da doživim svađe i neslogu među mojim voljenim Amanima.

Sljedeći dan, tj. jučer, smo odlučili opet krenuti u potragu za Kalestima kako bismo identificirali njihove domaćine. Uputila sam se prema pješačkom mostu na Savi kraj kojeg se nalazi graničnik i mana točka. Nakon nekih pola sata mi se pridružio i O'ronis. Stajali smo na mostu skoro dva sata, pričali s jednim jako tužnim mladim Zemljaninom koji je razmišljao o tome da se baci u rijeku. Nadam se da mu takve misli neće više padati na pamet. Primijetila sam da je to dosta opteretilo moju domaćinku. A još sam i ja tu da je gnjavim svojim egzistencijalnim problemima. Kako su se na mostu naši domaćni smrznuli, otišli smo se ugrijati u automobil. Promatrali smo nebrojene aute koji su se tamo zaustavljali, ljude koji su prolazili... a Kalestima ni traga ni glasa. U jednom trenutku netko je otvorio stražnja vrata iza suvozačkog sjedala, okrenuli smo se i ugledali potpuno nepoznato lice. Srećom nije bio Kalest, nego obični čovjek koji nas je zamijenio s nekim. O'ronis i ja smo pretrnuli od straha. I'yani nam se pridružila puna dojmova. Domaćinka joj je jako zaposlena i teško se nosi sa situacijom.

Ubrzo me M. natjerala na pokret, jer je imala nekih obaveza, još je i zakasnila zbog naše zasjede. Navečer je El'tar došao po mene pa smo zajedno s O'ronisom krenuli u osvajanje centra. Mreže su postavljene, a Kalestima je javljeno da mogu postaviti svoje mreže na perfiriji kako je i dogovoreno.

Međutim, stvar se komplicira. I to jako. Bliži nam se anomalija o kojoj za sada znamo samo to da nećemo moći koristiti magiju 24 sata. A uz sve to, mreže koje smo postavili su nekako zapečaćene. Ne znam kako se to moglo dogoditi jer ne poznajem takav ritual. Nekako moramo saznati o čemu se tu radi. Ovako nam se stvara veliki problem u komunikaciji s Kalestima. Jedna od bitnih stvari je i ta da je El'tar danas uspio identificirati jednog Kalesti domaćina. Našao se s njim na kavi i ispitao ga veritasom. Kalest je otkrio identitet još troje domaćina. Za jednog domaćina znamo i točno ime Kalesta koji je nastanjuje jer se odala statusom na svom FB profilu.

A najbolja vijest, koju sam jedva dočekala napisati, je to da je moj brat, moj E'gar, ŽIV!!!!!! O'ronis mi je to večeras javio i ne mogu doći sebi od uzbuđenja. M. plače cijelo vrijeme od

sreće. Jedino što za sada ne smijem ništa reći ostalim Amanima o tome dok ne saznam nešto više. O'ronis je bio u kontaktu sa Ivanom (E'garovim domaćinom) i dozano je da je E'gar zaleđen u tijelu svog domaćina, ali da je uspio prenijeti svoja sjećanja i znanja na domaćina. Jedva čekam da vidim svog brata, makar bio i zaleđen unutar nekog tijela, makar ne mogla s njime pričati kao nekada. Ništa nije važno. Najbitnije je da je on živ. Naći ću način da ga odledim. Moj brat je živ!!!!!!!

PS A'linor je napokon uspio dobiti priliku javiti nam se. Lijepo je vidjeti da broj Amana raste. Nadam se da ćemo uspjeti riješiti našu trenutnu situaciju i saznati što se točno skriva iza magične oluje na Korifaxu, zašto je prva ekspedicija bila kompromitirana, kome je u interesu bilo prikrivanje činjenice da se nije radilo o Melkima, nego o Kalestima koji su živjeli tamo.

Dan 21, 13. travnja 2013.

U ovih se tjedan dana puno toga događalo.
Dobra vijest je ta da smo napravili uspješnu ekspediciju do Siska i postavili dvije mana mreže, a otkrili smo i novo područje u Zagrebu na kojem ima ostataka mane (netko ju je već pokupio i izvor će se obnoviti za 18 mjeseci).
Napokon sam razgovarala s domaćinom I. i taj me susret jako smirio. Znam da je E'gar na sigurnome i da će preživjeti ovu situaciju unatoč ozljedama i nedostatku mane. I. i ja smo ga pokušali "odmrznuti" na mana točki Zdenac života, ali mu taj postupak nažalost nije pomogao. Kada prikupimo dovoljno mane, što će biti uskoro, vratit ćemo E'gara! Jedva čekam taj trenutak! Možda će nam njegova sjećanja dati neki novi trag koji će nam pomoći riješiti zagonetku Korifaxa.
I'yani je uspostavila fizički kontakt s Kalestima. Za sada se čini da smo na putu suradnje, ali po svemu sudeći, Kalesti imaju dvije frakcije. Jedna je pod snažnim utjecajem DomBe, a druga je neorganizirana, kaotična i rade sve na svoju ruku.
Nedavno nam je srušena mana mreža na Tomislavu, a Zdenac života je bio pod snažnom, dosad neviđenom magijom koja sprječava postavljanje mana mreže. O'ronis je dugom koncentracijom uspio srušiti tu magiju pa smo ponovo istkali finu amansku mrežu.
Ovaj tjedan nam je donio i potencijalne nove "igrače" - magija na Zdencu života nam je to dala naslutiti jer se doista radi o nečemu čije porijeklo ne znamo.
Magija je to koja sprječava postavljanje mana mreže na toj točki - što me dovelo do zaključka da netko štiti izvore mane na ovom planetu. Ali tko bi to radio? Ljudi? Jesu li uopće svi Amani otišli sa Zemlje u ona davna doba? Možda su neki ostali i, kako bi preživjeli, razmnožavali se s ljudima. Ali s obzirom da su poluamani, potrebna im je određena količina mane kako bi zadržali svoje sposobnosti pa zato sada stavljaju zaštitnu magiju na određe točke...

Djevojka O'ronisova domaćina je sanjala drevno biće imenom Jalar (Yalar?) koji joj je rekao da su djeca Kep'tija i Al'ara braća. Sve mi se više čini da se tu radi o onom drevnom Kalestu koji me promatrao u vrijeme magične oluje na Korifaxu...

Dan 31, 23. travnja 2013.

Puno se toga dogodilo od mog zadnjeg unosa u ovaj dnevnik. Emocionalno sam devastirana. Osjećam se kao da je netko otpjevao pjesmu uništenja u dubini moje duše. O'ronisa više nema, a nakon što mi je Marko predao njegovo pismo i otkad sam ga pročitala, ove oči samo suze liju . Bio je tako mlad, premlad za sve strahote koje su nas zadesile na Korifaxu i na Zemlji.
Polako, ali sigurno gubim snagu... Jedino što želim jest da i tog maga zadesi ista sudbina kao i O'ronisa. Vrijeme je da im se stane na kraj.

Dan 32, 24. travnja 2013.
Ne znam što se događa u Zagrebu, a znam da je nešto važno u pitanju. Zadnji dani su me toliko odvojili od Eliona, od mojih Amana. Osjećam jedan takav veliki razdor među nama, mogla bih to opisati kao rezanje pupčane vrpce kad se ljudsko mladunče rodi. Tako se i ja sada osjećam. Odvojeno. Poptuno samo. U ovom svijetu bez milih amanskih glasova. Iako nakon svega što se dogodilo nisam više sigurna jesu li ikada bili mili ili sam ja bila ta koja u to htjela vjerovati.
Kalesti su otvorili portal.
A'lana je prešla Melkima.
O'ronisa više nema. Raspršio se Postojanjem. Sagorio kao svemirska tijela koja prolaze Zemljinom atmosferom nepojmljivim brzinama.
Toliko stvari u samo par bijednih ljudskih sati. A MENE NEMA TAMO DA BUDEM SA SVOJIM AMANIMA! Da zagrlim njihova fizička tijela i da im kažem da će sve biti u redu koliko god sve bilo crno i besmisleno.
Sve više i više me vuče Shalinorov zov. Sve me više proganja ona divljina i bol u očima stranca koji me promatrao u onom tragičnom olujnom kaosu na Korifaxu. Želim da ta bol nestane. Želim biti divlja. Želim da sve ovo već jednom prestane. Da svi titramo u miru - kako bi to rekao moj veliki učitelj A'linor....

Ne znam kako svoje misli priopćiti E'garu. Ne znam kako bih se mogla tek tako odvojiti od njega. Razdire me bol...